

Meditaties 2010

door: J. Koelewijn

-

<i>De Heere regeert</i>	2
<i>Slapeloze nachten</i>	3
<i>Een nieuwe schepping</i>	4
<i>Door geloof leven</i>	5
<i>Wonderen</i>	6

De Heere regeert

Het zijn kostelijke woorden! Tot vier keer toe lezen we het in het Psalmboek. Als we kijken naar de wereld om ons heen en het is allemaal zo dichtbij gekomen, toch te mogen zeggen: “*De Heere regeert*”. Er gebeuren zoveel verschrikkelijke dingen op de aarde die niet naar de wil van God zijn! De Heere Jezus heeft ons geleerd tot de Vader in de hemel te bidden: “*Uw wil geschiedde, gelijk in de hemel alzo ook op de aarde*”. De tijd dat Gods wil op aarde geschied, is nog niet aangebroken. Maar die tijd komt! De Heere zal over alle mensen regeren op aarde! Dan zal de aarde vol zijn van de kennis van de Heere! Wat een tijd zal dat zijn!

De Heere regeert. (Ps. 99). Vader las die psalm op een zondagmorgen. Die avond tevoren was vader heel bedroefd thuis gekomen. Zijn baas had hem ontslagen, het was tijdens in de zomer van 1933. Crisistijd. Moeder hilde, k’ weet dat nog heel goed, zes jaar was ik, drie zusjes, één ouder twee jonger... Al huilend brachten de ouders ons naar bed. Hoe zou het met hun gezinnetje nu moeten gaan? De volgende morgen las vader Psalm 99. Zelf weet ik dat niet meer, m’n ouders hebben het later dikwijls opgehaald. Het was mijn beurt om het laatste woord te zeggen. “Coos... wat was het laatste woord?” Ik had niet goed geluisterd en wist het niet. Vader nog eens “*Coos... het laatste woord*”. Ik wist het niet maar ik was wel begonnen om goed te luisteren daarom zei ik het *eerste* woord: “De Heere regeert”. Die woorden, dit voorval hebben m’n ouders buitengewoon bemoedigd! Nu spreekt men ook wel van een “*crisis*” maar er is nu toch zo’n overdaad van zoveel. Toen was er echt armoede, mijn ouders mochten alles aan de Heere overgeven! Door alles heen, Hij regeert!!

Zo groot, zó machtig, zo heerlijk is Hij, die de wereld regeert. Hij die ook *ons* lot en leven bepaalt. Hij, die om Christus wil voor ons een Vader in de hemel wil zijn. Zeker, er zijn maar weinigen, die uit het geloof leven, dat de Heere God alles in Zijn hand houdt. En dat die dag spoedig aanbreekt, dat de ganse aarde vol zijn zal van de heerlijkheid van de Heere. Dat de volken zullen instemmen met het lied van de engelen uit Jesaja 6. Zij roepen tot elkaar: Heilig, heilig, heilig is de Heere der heerscharen! De ganse aarde is van Zijn heerlijkheid vol!! Ja! Wat een tijd zal dat zijn! Het doet ons verlangen naar de komst van de Heere Jezus steeds sterker worden. Wat een genade Hem te mogen blijven verwachten!

*O Heer Jezus, mijn vertrouwen,
wat zal dat voor mijn ziele zijn.
U in heerlijkheid te aanschouwen,
eeuwig U mijn lof te wij`n.*

09-03-2010 J. Koelewijn, Sint Annaland.

Slapeloze nachten

We hebben zeker allemaal wel eens uren, waarin we 's nachts niet kunnen slapen. We maken ons zorgen, zijn verdrietig omdat er een geliefde van ons heengegaan is. Het kan ook zijn dat er zorgen in het gezin zijn, verdrietige dingen, of financiële zorgen, die ons de slaap kunnen ontnemen. Ook zijn er geestelijke zorgen, die de gelovigen veel moeite kunnen bezorgen, lichamelijke pijnen kunnen soms zo ver gaan, dat zij iemand niet alleen de slaap roven, maar zelfs hinderen bij het bidden. God hoort dan ook ons zuchten! Hij wil ons helpen, ons vrede geven. De Bijbel zegt het zo mooi in Filippenzen 4 *“Weest in geen ding bezorgd, maar laat uw begeerten in alles door bidden en smeken, met dankzegging bekend worden bij God. En de vrede van God, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en gedachten bewaren in Christus Jezus.”* De Heere God geeft meer, dan wij kunnen vragen! Nee, een slapeloze nacht hoeft niet nutteloos te zijn.

Naast zorgen kunnen er ook andere oorzaken zijn, waardoor we niet in slaap kunnen komen. Als er in ons eigen hart iets niet in orde is. Misschien heeft een medegelovige ons beledigd en is er wrok in ons hart. Er kan ook een niet door mij veroordeelde zonde tussen God en mij instaan. Dan is niet alleen ons hart onrustig maar laat ons geweten ons ook niet met rust. De gemeenschap met onze hemelse Vader is verstoord en we zijn ongelukkig. Dan is het echt geen wonder, dat we niet kunnen slapen. Zulke onrust gaat pas weg als we voor de Heere nederig onze zonden belijden! God is getrouw en rechtvaardig, Hij vergeeft en reinigt! (1 Joh. 1:9).

Maar is er ook nog een derde reden waarom wij 's nachts wakker kunnen liggen. Als we denken aan David die in psalm 63 zegt: *“Mijn mond zou roemen met vrolijk zingende lippen, wanneer ik op mijn bed aan U denk- over U nadenk in nachtelijke uren”* (vs. 6 en 7). Wanneer we aan de Heere Jezus denken, en aan wat Hij voor ons deed. Als we denken aan Zijn lijden voor ons, arme zondaren, dan is er zo'n verwondering in ons hart voor Hem Die zo leed voor u en voor mij. Dan komen we in die slapeloze nacht tot aanbidding en jubelt het binnen in ons: *“k zal Zijn lof zelfs in de nacht zingen daar ik Hem verwacht!”* (Ps. 42).

Een slapeloze nacht is dan een zegenrijke nacht!

Heere Jezus in gedachten
gaan wij naar Golgotha
waar U als de verachte
het werk deed van gená.

Een nieuwe schepping

Heeft u ze ook al gezien, de sneeuwklokjes? Die altijd hoop gevende bloemen, die zo heel zachtjes klingelen. Je moet wel stil zijn, wil je ze horen! Is dit zo dan hoor je ze klingelen: “De aarde is vol van Gods goedertierenheid”. *“De bloemen worden gezien in het land”* (Hoogl. 2:12). Laten we er altijd maar aan denken, dat het boek Prediker gevolgd wordt door het Hooglied. In Prediker vinden we de winter, de plasregens. In Hooglied het voorjaar, de zangtijd, de jonge vruchten, de bloemen. In de Prediker vinden we teleurstelling op elk gebied, de ijdelheid van alle dingen, de kwelling van de geest, vermeerdering van smart. In het Hooglied kleur en geur, knop en bloem, bloesem en vrucht. Zeker, ons hart gaat uit naar zon en lente, maar laten we niet vergeten, dat ze worden voorafgegaan door koude en winterstormen.

Het prille voorjaar spreekt van nieuw leven, opstandingsleven, een nieuwe schepping! De Bijbel neemt voor de gelovige elke gedachte aan de dood weg door het heerlijke merkwaardige woord, ‘de ontslapenen’. Want de ziel van de overledene wordt voor de engelen naar het Paradijs gedragen in de tegenwoordigheid van Christus. Daar is het ‘t beste van alles. En het lichaam, dat zich te slapen heeft gelegd, wordt straks opgewekt door de stem van de Heere Jezus. Hij heeft immers de dood overwonnen. Hij heeft de dood te niet gedaan!

Op Gods tijd zullen de doden, in Christus ontslapen, onsterfelijk worden opgewekt; want het verderfelijke moet onverderfelijkheid aandoen... Dan geschiedt het woord dat geschreven staat! De dood is verslonden tot overwinning (1 Kor. 15.54). De duisternis moet wijken voor Hem, die het Licht is!

De donkere, dorre herfst en wintertijd gaan voorbij de liefelijke lenteboden, kondigen het komende voorjaar aan, de uitlopende takken, de uitbottende knoppen spreken van herleven. Zo breekt, na veel kommer en koude en gestadig zwakker worden op aarde, de eeuwige hemelse lente aan voor hen, die met de Heiland van zondaren door het geloof zijn verbonden. Daarom gaan zij, die Christus kennen en volgen, in die onwankelbare hoop van het eeuwige leven met blijdschap naar Hem toe, wetend dat geen enkele macht hun ziel kan scheiden van de liefde van God in de Heere Jezus. In zwakheid gezaaid. Ja, maar opgewekt in kracht! In de heerlijkheid!

Verhaast die dag,
o Heer, waar, ver van 't lijden,
Mijn ziel in u zich eeuwig mag verblijden,
och, dat ik U nog heden zag!

Door geloof leven

Het zijn kostelijke woorden! Ze volgen op de woorden uit Hebreëen 10:37. *“Want nog een zeer korte tijd, en Hij Die komt, zal komen en niet uitblijven”*. De rechtvaardige zal de Heere zien als Hij komt! Juist daardoor heeft hij door het geloof te leven!

Wat is het toch heerlijk te weten, dat de Heere Zelf zal komen. We mogen Hem verwachten. Wat een vooruitzicht! Nog afgezien van de moeite en de zorg waarin de gelovigen zich vaak bevinden, denken we aan de gevangenen, de vervolgdgen; bij de komst van de Heere is daar de volkomen verlossing! Dan zullen we Hem zien, die ons zo liefheeft, dat Hij voor ons stierf. Zijn hart is niet eerder tevreden voordat Hij de Zijnen bij Zich heeft. De Heere Jezus is werkelijkheid voor ons. Onze wandel is in de hemel onze gedachten zijn bij Hem. Van U wil ik zingen, die de engelen omringen al juichend getuigen van Uw goedheid, o Heer! ‘k wil loven en danken, met woorden en klanken en prijzen Uw goedheid en liefde steeds meer!

De gelovigen van toen hadden volharding nodig, evenals wij. We moeten uit het geloof in de komst van de Heere Jezus leven! Daarom wordt het ons toegeroepen: *“Werp uw vrijmoedigheid niet weg, die een grote beloning geeft”* (Hebr. 10:35). Als we dan vragen, hoe lang moeten we volharden om de beloning te ontvangen? Dan was en is er één antwoord; tot de komst van de Heere! De Heere Zelf zal komen om ons in te voeren in de hemel, maar... *“de rechtvaardige zal op grond van geloof leven”*. Het oog van het geloof moet op de vaste en onwankelbare belofte gericht zijn, wil het hart erdoor gesterkt worden.

De Heere Jezus komt! Hij zal de ontslapenen opwekken; Hij zal ons die leven in een ondeelbaar ogenblik veranderen. We zullen Hem gelijk zijn. De zonde zal er niet meer zijn. Maar bovenal, we zullen Hem zien! Hij Zelf zal ons inleiden in het Vaderhuis. Wat zal het voor de Heere zijn als Hij Zijn bruid, die Hij met Zijn eigen bloed kocht aan de Vader zal voorstellen, onberispelijk en bekleed met Zijn heerlijkheid. Wat zal het voor de Vader Zelf zijn als Hij Zijn huis vol ziet van verlorne zondaren!

Kom Heere Jezus, hoor mijn smeken;
‘k zie verlangend naar U uit;
Wil het wolkenfloers doorbreken,
voer ter bruiloft Uwe bruid.

Wonderen

Elia had zich op het Woord van de Heere, voor de boze koning van Israël verborgen aan de beek Krith. Hij werd daar op het gebod van God onderhouden door de raven. Hoe zal dit wonder hem weer elke dag opnieuw hebben getroffen roofgierige vogels, die hem elke morgen en elke avond brood en vlees brachten! Stelen als de raven is een redelijk oud spreekwoord! Maar nu kreeg Elia een nieuw gebod, hij moet zijn vaderland verlaten en zijn vlucht nemen tot een weduwwrouw. Aan haar had God nu geboden zijn profeet te onderhouden. Geen gemakkelijke weg voor Elia. De weg van gehoorzaamheid is nooit de makkelijkste weg, het vereist een voortdurend vertrouwen op de Almachtige! Op Zijn wonderen!

Toen hij bij het stadje Zarfath kwam, ontmoette hij een arme weduwe, hout lezende. Een inwendige stem zei hem, dat dit de vrouw was, die hem zou onderhouden. Maar deze weduwe en haar zoon waren de honger dood nabij. Zij waren alles kwijtgeraakt, nu had zij nog maar een handvol meel in de kruik en een weinig olie in de fles. Ze kon nog één koek bakken, die zouden ze eten en dan... wachten op de dood. En deze weduwwrouw moest de profeet onderhouden? Dat was onmogelijk. Maar toch... voor het geloof is niets te wonderlijk! Elia geloofde, dat bij God alle dingen mogelijk zijn. Daarom kon hij rustig en vol vertrouwen tot de weduwe zeggen: "vrees niet" (1 Kon. 17:9-16). De weduwe van Zarfath leed gebrek en nu werd ze geroepen van haar gebrek te delen. Maar als de profeet zijn "Vrees niet" doet horen en haar de belofte geeft van de God van Israël, dat het haar aan niets zal ontbreken, twijfelt ze geen ogenblik meer. Hoe wonderlijk, hoe ongelofelijk het woord van de man Gods ook is, zij vertrouwt er op. Zij doet wat hij zegt, zij ziet niet op de omstandigheden, maar op het Alvermogen van de levende God.

Ook wij hebben moeilijke omstandigheden gekend, en nog wel. We hebben het ons wel eens afgevraagd "hoe moet dat nou". Maar als we in de vele moeiten onze blik vestigen op de Almachtige en in alles Hem vertrouwen, wordt onze vrees weggenomen. De God, Die wonderen doet, leeft nog altijd! En het geloof kan van Hem nooit te veel verwachten, Een sterk geloof is ook een wonder. Bidden we onze God dit wonder in ons te werken. Het is Zijn vreugde om Zijn wonderen in ons ook te doen. Hij maakt nooit beschaamt, die op Hem hun vertrouwen stellen. Met een handvol meel en een weinig olie en met vijf broden en twee vissen kan hij alles!

Heer op Uw tijd te wachten
te geloven dat U hoort.
Leer ons wat U zegt te achten
dat wij wand'len naar Uw Woord.
Heer Uw trouwe, sterke hand
brengt ons in het Vaderland...

12-01-2010 J. Koelewijn, Sint-Annaland.

Oude Sporen 2010

